

Întrebările preliminare

1) Articolul 25 din anexa I la Acordul dintre Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Confederația Elvețiană, pe de altă parte, privind libera circulație a persoanelor ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că egalitatea de tratament cu resortisanții naționali prevăzută în materie de achiziție de bunuri imobile este valabilă pentru persoane fizice, dar nu și pentru societăți?

2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare,

dispozițiile Legii privind dobândirea de bunuri imobile în Viena de către cetățenii străini (Wiener Ausländergrunderwerbsgesetz, denumită în continuare „WrAuslGEG”), care impun la achiziționarea de bunuri imobile de către societăți străine prezentarea unui atestat de scutire de obligația de autorizare, conform articolului 5, alineatul 4 și articolului 3 punctul 3 din WrAuslGEG, constituie o restricție în calea liberei circulații a capitalurilor, conform articolului 56 CE, admisibilă în raport cu Elveția ca țară terță, potrivit articolului 57 alineatul (1) CE?

⁽¹⁾ JO 2002, L 114, p. 6.

Acțiune introdusă la 10 decembrie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Irlanda

(Cauza C-549/08)

(2009/C 55/14)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: P. Dejmek, A.A. Gilly, agenți)

Pârâtă: Irlanda

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, prin neadoptarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2006/70/CE ⁽¹⁾ din 1 august 2006 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2005/60/CE ⁽²⁾ a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește definiția „persoanelor expuse politic” și criteriile tehnice de aplicare a procedurilor simplificate de precauție privind clientela, precum și de exonerare pe motivul unei activități financiare desfășurate în mod ocazional sau la scară foarte limitată sau, în orice caz, prin necomunicarea acestora Comisiei, Irlanda nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive;

— obligarea Irlandei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea directivei a expirat la 15 decembrie 2007.

⁽¹⁾ JO L 214, p. 29, Ediție specială 09/vol. 2, p. 241.

⁽²⁾ JO L 309, p. 15, Ediție specială, 09/vol. 2, p. 214.

Acțiune introdusă la 11 decembrie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Polonă

(Cauza C-551/08)

(2009/C 55/15)

Limba de procedură: poloneza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: N. Yerrell și M. Kaduczak, agenți)

Pârâtă: Republica Polonă

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, prin neadoptarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2005/68/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 noiembrie 2005 privind reasigurarea și de modificare a Directivelor 73/239/CEE și 92/49/CEE ale Consiliului, precum și a Directivelor 98/78/CE și 2002/83/CE ⁽¹⁾ sau, în orice caz, prin necomunicarea acestora Comisiei, Republica Polonă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 64 din această directive;

— obligarea Republicii Polone la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul de transpunere a Directivei 2005/68/CE a expirat la 10 decembrie 2007.

⁽¹⁾ JO L 323, 9.12.2005, p. 1.